

Publicerad 2006-09-01 18:28 av harhjärta

och lilla harhjärtat som

pickar pickar pickar

sönder

jag är rädd(h)are

Det sitter en pojke i en bibliotekssoffa och gapskrattar åt seriealbumet han bläddrar i med hungriga ögon.

Skrattet ekar, det är högt i tak och allt annat är tyst.

Vad ska man säga vad ska man tycka

är han galen

Ungefär tre mil bort ligger en annan pojke på en äng. Det är inte särskilt varmt, blommorna är ganska vissna, det ser ensamt ut.

I hans huvud en solopianist, en melankolisk pianomelodi. Han gråter nästan men bara nästan.

Blötheten stannar kvar i ögonen, no way att den får komma ut. Det finns så väldigt många människor som är döda. Man blir alldeles sorgsen av att tänka på det-

Bertil är död. Stel och sovande fast nej inte alls sovande han är ju död för fan. DÖD. Obehagligt ord, det där.

Bertil ser fridfull ut där han ligger i kistan. Som om alla plågsamheter har upphört

den stora smärtan det innebär att leva att vara människa

vad är han nu då

Ett lik. Är det vad han är? Det är vad han är.

Helvete. Ett lik kan aldrig mer krama dig eller sörpla te eller gnälla över reklamen på teven eller dräggen på gatorna. Ett lik kan verkligen inte göra Nånting. Bara ligga där och... vara död.

Helvete

Studsigt discomusik strömmar genom hennes kropp. Ett dansgolv, en människoflock, svett och förhoppningar.

Att säga något annat är att ljuga.

Hon tänker ord som discohjärta, kyss

kyss kyss kyss

hon stannar upp vid det ordet liksom smakar på det

Kyss. Det är himla fint.

Man kanske skulle kunna säga att hon är besatt av kärlek. Det skulle man mycket väl kunna säga. Det stämmer himla bra. Men hon är

sjutton år och hon är

...

lite rädd

är du rädd

är du rädd

jag är skitskraj, här

jag har en hand eller till och med två;

du kan klämma dom jättehårt

det är okej.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren harhjärta med Poeter.se id #10151 innehar upphovsrätten